

Příloha P.186

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Pojem „zelená infrastruktura“ nebyl ve stavebním zákoně definován, legislativní definici tohoto pojmu přinesl až nový stavební zákon, který zelenou infrastrukturu definuje v § 10 odst. 1 písm. c) jako *„plánovaný, převážně spojitý systém ploch a jiných prvků vegetačních, vodních a pro hospodaření s vodou, přírodního a polopřírodního charakteru, které svým cílovým stavem umožňují nebo významně podporují plnění široké škály ekosystémových služeb a funkcí; součástí zelené infrastruktury je také územní systém ekologické stability krajiny.“* S ohledem na to, že při pořizování MPP bylo postupováno podle předchozího stavebního zákona, nebyl tento pojem v MPP použit.

Z věcného hlediska je nicméně problematika týkající se zelené infrastruktury v MPP řešena, a to především prostřednictvím vymezení krajinné infrastruktury (zejména ÚSES dle čl. 113 a násl. MPP). Dále MPP obsahuje podrobnější členění ploch nestavebních bloků a otevřené krajiny (čl. 110–112) a stanovuje podmínky pro zachování a rozvoj těchto ploch, které svým charakterem mohou naplňovat definici zelené infrastruktury ve smyslu výše citované definice. Obecně platí, že zelenou infrastrukturu je možné realizovat i v rámci obytných a produkčních lokalit i bez přímého vymezení, pokud to cílový charakter lokality nevyklučuje.

Další pravidla pro realizaci zelené infrastruktury při výstavbě na veřejných prostranstvích stanovují PSP v § 16 a v navazujícím bodu 1 přílohy č. 1, resp. NPSP v § 8 a související příloze č. 1, v bodu I. PSP dále řeší např. hospodaření se srážkovými vodami (§ 38 PSP, § 30 NPSP), jednou ze zásad PSP je vytváření podmínek *„pro výstavbu zeleného města, v jehož ulicích nebudou chybět četná stromořadí a v němž výsadba parků nebude znemožněna nevhodnou pokládkou infrastruktury. Z toho důvodu jsou zavedeny plochy nezastavitelné v dosud zastavěném území jako „zelené“ rozvojové plochy, nestavební bloky pro realizaci parků, výsadbové pásy pro realizaci stromořadí a další instrumenty.“*

Co se týče systému ÚSES, jeho účelem je především zajištění základních prostorových podmínek pro dlouhodobé udržení a posílení ekologické stability. MPP vymezuje ÚSES na základě aktuálních podkladů v podobě Plánu nadmístního systému ekologické stability pro potřeby aktualizace ZÚR (Dřevíkovský, J., Daněk, T., Smejtková, I., 2020), a Plánu místního systému ekologické stability pro území hl. m. Prahy (Dřevíkovský, J., Daněk, T., Smejtková, I., 2021), které jsou hierarchicky uspořádány a navazují na sebe. Oba plány, které jsou podkladem pro zpracování MPP, vyhotovil Odbor ochrany prostředí Magistrátu hl. m. Prahy. k návrhu MPP, tedy i k návrhu závazného vymezení ÚSES, uplatnil dotčený orgán ochrany přírody své stanovisko.

S ohledem na to, že vymezení ÚSES v územně plánovací dokumentaci a jeho následná realizace může představovat podstatné omezení vlastnického práva, je při jeho vymezování potřeba vždy obezřetně posuzovat kolizi vlastnického práva individuálního vlastníka a veřejného zájmu. Konkrétní požadavky na korekci vymezené hranice ÚSES, doručené pořizovateli v rámci veřejného projednání MPP, byly vždy v souladu s výše uvedeným principem pečlivě prověřeny. Vymezení ÚSES je v souladu s požadavky zvláštních právních předpisů a se stanovisky dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů.

Pro dosažení cíle v podobě realizace prvků zelené infrastruktury tak MPP ve svém souhrnu vytváří zcela adekvátní podmínky. Není proto nutné, aby za tím účelem závazně stanovil etapizaci v území či podmíněnost zelenou infrastrukturou, jelikož taková regulace by mohla již nepřiměřeně omezovat práva jednotlivých dotčených vlastníků, což by bylo v rozporu s principem subsidiarity a minimalizace zásahů (např. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 1 Ao 1/2009-120, nebo rozsudky NSS ze dne 31. 8. 2011, č. j. 1 Ao 4/2011-42, či ze dne 23. 5. 2013, č. j. 7 Aos 4/2012-31). Jinými slovy cíle v podobě vytvoření zelené infrastruktury lze dosáhnout i bez omezení práv vlastníků pozemků tím, že by museli sledovat povinné pořadí změn v území, a proto k tomuto více invazivnímu způsobu regulace nebylo přistoupeno.